

Франческо Петрарка

Вірші
про кохання

Франческо Петрарка ВІРШІ ПРО КОХАННЯ

(1304—1374)

*«Вірші про кохання» Франческо Петрарки — добірка, до якої увійшли найкращі зразки інтимної лірики автора ***. Ліричний герой цих творів возвеличує образ коханої Лаури, оспівує її красу і чарівність. Переклад поезій був здійснений видатним українським митцем Дмитром Павличком.*

НА ЖИТТЯ МАДОННИ ЛАУРИ

* * *

Щоб тішитися помстою й карати
За тисячі образ, бере свій лук
Амур, подібний до підступних злюк,
Що крадькома вичікують розплати.
В очах і в серці захисні загати
Я збудував з чеснот і з їх сполук,
Та вибито щита ударом з рук,
І вже нема куди від стріл тікати.
Збентежена цим нападом швидким,
Душа моя не мала часу й змоги
Знов захистом озброїгись міцним.
Не можуть навіть кам'яні чертоги
Сховати від страждання серце вбоге
Від муки, що живе у ньому й з ним!

* * *

Не змеженіє річка від сльоти,
Вогонь вогнем ніколи не здолаєм.
Збагачуються схожості навзаєм,
Воюють протилежностей світи.
Любове, двоє тіл єднаєш ти

В одній душі, світ сотворивши раєм,
Чому, скажи, чим дужче ми жадаєм,
Тим менше дозволяєш осягти?
Як сліпить сонце зір, як глушить звуки
Околиць Нілу водяна дуга,
Що з гір летить і б'ється в каменюки, —
Так стлумлює сама себе жага,
Від прагнення свого занемага
І кволіє від власної принуки.

* * *

Благословенні будьте, день і рік,
І мить, і місяць, і місця урочі,
Де спостеріг я ті сяйливі очі,
Що зав'язали світ мені навік!
Благословен вогонь, що серце пік,
Солодкий біль печаленої ночі
І лук Амура, що в безоболоччі
Пускав у мене стріл ясний потік!
Благословенні будьте, серця рани
І вимовлене пошепки ім'я
Моєї донни — ніжне і кохане,
І ці сторінки, де про неї я
Писав, творивши славу, що не в'яне,
Й ти, неподільна радосте моя!